

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1207001003

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองลำน้ำแม่ขาน เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่ น้ำแม่ขาน/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 28 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 1 ปวงสนุก ตำบล บ้านกลาง อำเภอ สันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	485178	Y(UTM)	2055012	X(UTM)	485615	Y(UTM)	2054459					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		2.50		1.80		1:1.5						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		2.0		1.20		วางระบายคอนกรีตตัวยู						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		-		-		-						
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	-	เมตร				
						จำนวนตอม่อ	-	ช่อง				
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-	ช่อง		
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-
- อื่นๆ		วางระบายคอนกรีตรูปตัวยู ขนาดความกว้าง 2.00 m. ความลึก 1.20 m.										
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		2.0		1.20		วางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยู						

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การตาดผิวของลำน้ำ ตาดผิว

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

วางระบายน้ำตาดผิวคอนกรีต

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ ปานกลาง

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย มากกว่า 4

ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ -

> โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (มีการขุดหน้าดินไปทำประโยชน์ ตลิ่งของลำเหมืองโดนขุด ทำให้หน้าตัดการระบายน้ำลดลง)

ระดับการกีดขวาง น้อย คิดเป็น 1-30%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านกลาง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา -

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ลำเหมืองที่ฝึ้นน้ำมาจากลำน้ำแม่ขาน เมื่อในอดีตได้มีการขุดหน้าดินที่เป็นตลิ่งของลำเหมืองไปใช้ประโยชน์ โดยที่สภาพในปัจจุบันได้มีการตาดผิวลำเหมืองด้วยคอนกรีต ที่มีขนาดความกว้าง 2.0 m. ความลึก 1.2 m. ซึ่งมีขนาดหน้าตัดเล็กกว่าลำเหมืองในอดีต และความลึกของลำเหมืองลดน้อยลง ทำให้เมื่อมีปริมาณน้ำไหลในลำเหมืองเยอะ ถึงแม้ว่าจะมีฝายกั้นลำน้ำแม่ขาน ที่มีระบบส่งน้ำที่มีประตูควบคุมปริมาณน้ำที่ไหลเข้าลำเหมือง น้ำจะระบายไม่ทันและจะเอ่อล้นลำเหมืองเข้าท่วมพื้นที่ใกล้เคียงตลอดช่วงของลำ เหมืองที่ได้มีการขุดตลิ่ง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาด พื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของ แมนนิง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $3.58 \text{ m}^3/\text{s}$ ควบคุมประตูน้ำให้สอดคล้องกับปริมาณน้ำที่ต้องการใช้ประโยชน์ และก่อสร้างลำเหมืองขอยโดยแบ่งน้ำจากลำเหมืองสายหลักนี้ เพื่อให้มีปริมาณน้ำที่ลดน้อยลงในลำเหมืองสายหลัก

รูปภาพประกอบ

